

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΣΕ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε στην αίθουσα 611 της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης την 17^η Φεβρουαρίου 2000, ημέρα Πέμπτη και ώρα 9 π.μ. με την εξής σύνθεση:

Πρόεδρος: Σταύρος Αργυρόπουλος

Μέλη: Νικόλαος Στυλιανάκης,

Παναγιώτης Μαντζουράνης, κωλυομένου του τακτικού κ. Χαρίλαου Χάρακα,

Κωνσταντίνος Ηλιόπουλος,

Λεωνίδας Νικολούζος,

Γεώργιος Τριανταφυλλάκης, κωλυομένης της τακτικής κας Μελίνα Μουζουράκη, και

Χαρίσιος Ταγαράς.

Γραμματέας: Αικατερίνη Τριβέλη, κωλυομένης της τακτικής κας Αλεξάνδρας-Μαρίας Ταραμπίκου.

Τα λοιπά τακτικά και αναπληρωματικά μέλη καίτοι προσκληθέντα δεν προσήλθαν λόγω κωλύματος.

Θέμα της Συνεδρίασεως ήταν η από 3.5.1999 και με αριθμό καταθέσεως 837 αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων την οποία υπέβαλαν η εταιρεία GERMANIKH EISAGΩΓIKH TPOΦIMΩN A.E. και ο Αντώνιος Μούτσιος, κατά των εταιρειών H. GUGEL GMBH και KENTPIKH EΜΠOPIKH ETAPIEIA GERMANIKΩN AΓPOTIKΩN ΠPOΪOHTΩN και του Ιωσήφ Χάϊντζελ (Josef Heinzl), για παράβαση του άρθρου 2α του ν.703/77, όπως ισχύει.

Στη συνεδρίαση παρέστησαν ο κ. Αντώνιος Μούτσιος αυτοπροσώπως και ως εκπρόσωπος της δευτέρας των αιτούντων καθώς επίσης και οι καθών δια της πληρεξουσίας δικηγόρου αυτών κας Δήμητρας Γαβαλά.

Στην αρχή της συνεδρίασεως τον λόγο έλαβε η Γενική Εισηγήτρια, κ. Σοφία Καμπερίδου η οποία ανέπτυξε τη γραπτή εισήγηση της Γραμματείας επί της υποθέσεως και προέτεινε την απόρριψη της κρινόμενης αίτησης, δεδομένου ότι από τα προσκομισθέντα στοιχεία δεν πιθανολογείται παράβαση του άρθρου 2α του ν.703/77, όπως ισχύει, εκ μέρους των καθών και δεν συντρέχει επείγουσα περίπτωση προς αποτροπή άμεσα επικείμενου κινδύνου ανεπανόρθωτης βλάβης των αιτούντων. Στη συνέχεια το λόγο έλαβαν τόσο οι αιτούντες όσο και οι καθών, οι οποίοι ανέπτυξαν τις απόψεις τους και έδωσαν τις πληροφορίες και τις διευκρινίσεις που ζήτησαν ο Πρόεδρος και τα μέλη της Επιτροπής και οι μεν πρώτοι ζήτησαν την αποδοχή της αιτήσεως τους οι δε καθών την απόρριψή της.

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού συνήλθε σε διάσκεψη την 2^α Μαρτίου 2000, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10 π.μ. στην ίδια ως άνω αίθουσα 611, κατά την οποία, αφού έλαβε υπ' όψη της τα στοιχεία του φακέλου, την Εισήγηση της Γραμματείας, τις απόψεις που διετύπωσαν, εγγράφως και προφορικά, τα ενδιαφερόμενα μέρη,

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΩΣ ΕΞΗΣ

I. Οι αιτούντες με την από 3-5-1999 (αρ. πρωτ. 837) αίτησή τους και μετά την υποβολή σχετικής καταγγελίας (αρ. πρωτ. 836/3-5-1999) ζητούν με βάση το άρθρο 9 παρ.4. του ν.703/1977, όπως ισχύει, τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά της εταιρείας “H. Gugel GmbH” που εδρεύει στην πόλη Grafenwohe της Γερμανίας, Ιωσήφ Χάϊνζελ (Josef Heinzl) και της εταιρείας “Κεντρική Εμπορική Εταιρεία Γερμανικών Αγροτικών Προϊόντων” που εδρεύει στην Κηφισιά επικαλούμενη παράβαση του άρθρου 2α του ν.703/1977, λόγω της αιφνίδιας και αδικαιολόγητης διακοπής μακροχρόνιων εμπορικών σχέσεων.

II. Από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, τις δηλώσεις και τις εξηγήσεις των διαδίκων, τα εκατέρωθεν προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία και γενικά από όλη την ενώπιον της Επιτροπής διεξαχθείσα διαδικασία πιθανολογήθηκαν τα εξής :

Η αιτούσα εταιρεία, της οποίας νόμιμος εκπρόσωπος και κύριος μέτοχος είναι ο δεύτερος αιτών δραστηριοποιείται στην ελληνική αγορά ως αντιπρόσωπος και εισαγωγέας προϊόντων αλλαντοποιίας παραγωγής κυρίως γερμανικών επιχειρήσεων από το έτος 1990. Στις 14-12-1992 συνήφθη μεταξύ της καθής H. Gugel GmbH και της αιτούσας εταιρείας σύμβαση αποκλειστικής αντιπροσωπείας των προϊόντων αλλαντοποιίας της πρώτης στην Ελλάδα, ισχύουσα έως την 31-12-1995, και η οποία με την από 13-10-1994 επιστολή της καθής παρετάθη μέχρι 13/10/99. Παράλληλα η αιτούσα διέθετε στην ελληνική αγορά προϊόντα αλλαντοποιίας και άλλων γερμανικών επιχειρήσεων. Η αιτούσα από το 1995 ήδη άρχισε να καθυστερεί την εξόφληση των ληξιπροθέσμων οφειλών της προς την καθής, οι οποίες στις 15-10-97 ανήρχοντο στο ποσό των 102.900 DM. Η καθής, για το λόγο αυτό, κατάργησε την προσφερόμενη πίστωση των 90 ημερών και απαίτησε, με την από 15-10-97 επιστολή της την εφεξής προκαταβολή της αξίας των παραγγελομένων εμπορευμάτων και την πλήρη εξόφληση της οφειλής τμηματικά μέχρι 30/6/98. Επειδή η αιτούσα αδυνατούσε να εξοφλήσει το σωρευμένο χρέος της, το οποίο περίπου στα τέλη του 1998 είχε ανέλθει σε 170.000 DM πρότεινε, για τη διασφάλιση μέρους του χρέους της προς την καθής την εγγραφή προσημείωσης υποθήκης υπέρ της καθής επί ακινήτου της, έως του ποσού των 22 εκ. δραχμών, εκδόθηκε δε σχετικά η με αρ. 10942/16-4-98 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Η αιτούσα όμως είχε ληξιπρόθεσμες οφειλές και προς άλλους προμηθευτές της όπως η ιταλική εταιρεία PIMONDI A.E. , η οποία μάλιστα στις 30-10-98 άσκησε αίτηση πτωχεύσεως κατά της αιτούσας με αίτημα να ορισθεί χρόνος παύσεως των πληρωμών η 7-2-98. Επιπλέον με την με αρ. 2910/22-1-99 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών η αιτούσα εταιρεία υποχρεώθηκε να αποδώσει τη χρήση ακινήτου επί της Λεωφόρου Καραμανλή αρ. 73, στις Αχαρνές, το οποίο είχε μισθώσει για την εγκατάσταση της επιχείρησής της λόγω μη καταβολής οφειλομένων μισθωμάτων από δυστροπία. Η καθής, από 12-2-1999 σταμάτησε να εκτελεί τις παραγγελίες της αιτούσας και άρχισε να συνεργάζεται για την προώθηση των προϊόντων της στην ελληνική αγορά με τον δεύτερο καθών. Παράλληλα η καθής, για τη διασφάλιση της απαίτησής της, με την από 26-5-99 αίτησή της στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών ζήτησε την συντηρητική κατάσχεση της περιουσίας της αιτούσας μέχρι ποσού 45.000.000 δρχ. εκδόθηκε δε επ’ αυτής, ερήμην της τελευταίας, η 37678/1999 σχετική απόφαση η οποία εδέχθη το αίτημα, ενώ με την αρ. 923/2000 διαταγή πληρωμής του Μονομελούς

Πρωτοδικείου Αθηνών, εκδοθείσα βάσει σχετικών τιμολογίων πώλησης εμπορευμάτων διατάσσεται η αιτούσα να καταβάλει στην καθής νομιμοτόκως το ποσό των 31.264 DM.

III. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2α του Ν.703/77, όπως ισχύει : “Απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση, από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις της σχέσης οικονομικής εξάρτησης, στην οποία βρίσκεται προς αυτήν ή αυτές μία επιχείρηση που κατέχει θέση πελάτη ή προμηθευτή τους ακόμη και ως προς ένα ορισμένο είδος προϊόντων ή υπηρεσιών και δεν διαθέτει ισοδύναμη εναλλακτική λύση. Η καταχρηστική αυτή εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης μπορεί να συνίσταται ιδίως στην επιβολή αυθαίρετων όρων συναλλαγής, στην εφαρμογή διακριτικής μεταχείρισης ή στην αιφνίδια και αδικαιολόγητη διακοπή μακροχρόνιων εμπορικών σχέσεων”.

Για την υπαγωγή στην απαγόρευση του άρθρου 2α με την έννοια της αιφνίδιας και αδικαιολόγητης διακοπής μακροχρόνιων εμπορικών σχέσεων θα πρέπει : αα) να υπάρχει σχέση οικονομικής εξάρτησης μιας επιχείρησης από άλλη ή άλλες επιχειρήσεις, από τις οποίες προμηθεύεται, ή τις οποίες προμηθεύει ακόμη και με ένα ορισμένο είδος προϊόντων ή υπηρεσιών, ββ) η επιχείρηση αυτή να μη διαθέτει ισοδύναμη εναλλακτική λύση, με την έννοια ότι δεν προσφέρονται καθόλου τέτοιες λύσεις, ή οι προσφερόμενες συνδέονται με σοβαρά μειονεκτήματα, δηλαδή δεν μπορεί να προμηθευτεί τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες από άλλη πηγή ή να προμηθεύει τα προϊόντα της σε άλλες επιχειρήσεις, ή αν μπορεί, όχι με τους ίδιους, αλλά με δυσμενέστερους όρους, που θα έχουν ως αποτέλεσμα την περιέλευση της εξαρτώμενης επιχείρησης σε δυσμενή έναντι των ανταγωνιστών της θέση, αφού μειώνεται έτσι σημαντικά η ικανότητά της να αντεπεξέλθει στον ελεύθερο ανταγωνισμό, πράγμα το οποίο μπορεί να την οδηγήσει ακόμη και σε αδυναμία να συνεχίσει τη λειτουργία της και γγ) η επιχείρηση από την οποία εξαρτώνται οι άλλες να προβαίνει σε καταχρηστική εκμετάλλευση της εν λόγω εξάρτησης, δηλαδή να εκμεταλλεύεται την ισχύ, που της δίνει η αδυναμία της εξαρτώμενης ή των εξαρτώμενων επιχειρήσεων, να διαθέτουν άλλη ισοδύναμη εναλλακτική λύση, σύμφωνα με τα πιο πάνω, με μέσα και πρακτικές, όπως στο εν λόγω άρθρο ενδεικτικά αναφέρονται, που έχουν ως τελικό αποτέλεσμα να βλάψουν την ανταγωνιστικότητα των τελευταίων, όπως εκτίθενται στην προηγούμενη υπό στοιχείο ββ’ υποπερίπτωση.

Εξάλλου, στη διάταξη της παρ.4 του άρθρου 9 του ιδίου νόμου : «Η Επιτροπή Ανταγωνισμού είναι αποκλειστικά αρμόδια να λάβει ασφαλιστικά μέτρα αυτεπάγγελα, κατόπιν αίτησης αυτού που έχει υποβάλλει καταγγελία, κατά το άρθρο 24 του παρόντος, ή κατόπιν αίτησης του Υπουργού Εμπορίου, όταν πιθανολογείται παράβαση των άρθρων 1,2 και 2α του παρόντος και συντρέχει επείγουσα περίπτωση προς αποτροπή άμεσα επικείμενου κινδύνου ανεπανόρθωτης βλάβης στον αιτούντα ή στο δημόσιο συμφέρον.

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού μπορεί να απειλήσει χρηματική ποινή μέχρι ένα εκατομμύριο (1.000.000) δρχ. για κάθε ημέρα μη συμμόρφωσης προς την απόφαση της και να θεωρήσει αυτή καταπεσούσα, όταν με απόφαση της βεβαιώνεται η μη συμμόρφωση».

Από τη διάταξη αυτή σε συνδυασμό με τις προηγούμενες προκύπτει ότι για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων από την Επιτροπή κατ’ εφαρμογή αυτών, απαιτείται να συντρέχουν σωρευτικώς τόσο μία τουλάχιστον από τις προδιαληφθείσες κατά περίπτωση προϋποθέσεις παράβασης του άρθρου 2α όσο και επείγουσα περίπτωση προς αποτροπή άμεσα επικείμενου

κινδύνου ανεπανόρθωτης βλάβης στην αιτούσα τα μέτρα επιχείρηση (ή στο δημόσιο συμφέρον επί αιτήσεως του Υπουργού Εμπορίου).

IV. Από όλα τα παραπάνω συνάγεται κατά πιθανολόγηση ότι :

α) Η διακοπή της συνεργασίας της πρώτης των καθών με την πρώτη αιτούσα στα πλαίσια του συμβατικού τους δεσμού δεν ήταν αδικαιολόγητη αλλά έγινε λόγω παραβίασης θεμελιακού όρου της από 14-12-1992 σύμβασης αντιπροσωπείας, που συνιστά η πληρωμή των αγοραζομένων προϊόντων μέσα στη συμφωνημένη προθεσμία, με αποτέλεσμα τη συσσώρευση χρέους ύψους 170.000 DM περί τα τέλη του 1998.

β) Η αιτούσα εταιρεία διέθετε ισοδύναμες εναλλακτικές λύσεις δεδομένου ότι συνεργαζόταν και με άλλες ανάλογες επιχειρήσεις, ομοειδή προϊόντα των οποίων διακινούσε στην αγορά και η διακοπή της συνεργασίας της με την καθής δεν ήταν δυνατό να προκαλέσει κίνδυνο οικονομικής καταστροφής της αιτούσας, ή αναστολή της λειτουργίας της.

γ) Δεν υφίσταται καμία συμβατική σχέση μεταξύ των αιτούντων και του δεύτερου και του τρίτου των καθών και συνεπώς δεν είναι δυνατόν να νομιμοποιηθούν παθητικά στην υπό κρίση υπόθεση. Άλλωστε, οι αιτούντες προέβησαν στην υποβολή της αίτησης λήψης ασφαλιστικών μέτρων την 3-5-1999, τρεις σχεδόν μήνες μετά την άρνηση της πρώτης των καθών να εκτελέσει τις παραγγελίες της αιτούσας εταιρείας, την 12-2-1999.

Συνεπώς δεν πιθανολογείται παράβαση του άρθρου 2α του ν.703/77, όπως ισχύει, εκ μέρους της πρώτης καθής εταιρείας σε βάρος των αιτούντων και επί πλέον δεν συντρέχει επείγουσα περίπτωση προς αποτροπή άμεσα επικείμενου κινδύνου ανεπανόρθωτης βλάβης αυτών. Ως προς τους δεύτερο και τρίτο των καθών η αίτηση είναι αβάσιμη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει ομόφωνα την από 3.5.1999 με αρ. πρ. 837 αίτηση της εταιρείας «ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΑΕ» και Αντώνιου Μούτσιου για την λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά των «H. GUGEL GMBH», Ιωσήφ Χάϊνζελ (Josef Heinzl) και της εταιρείας «ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ».

Η παρούσα απόφαση εκδόθηκε την 16 Μαΐου 2000.

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο Συντάξας την Απόφαση

Ο Πρόεδρος

Λεωνίδας Νικολούζος

Σταύρος Αργυρόπουλος

Η Γραμματέας

Αικατερίνη Τριβέλη